

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับประจำวัน ที่ 22 เดือนเมษายน พ.ศ.2565 หน้า 5 มูลค่าข่าว 296,964.-

อาจารย์ล้อม เพ็งแก้ว

เรียน ๒ บ.ก.ที่รักนับถือยิ่ง

เปิดไทยโพสต์เช้านี้หายใจตลอดไปทั้งทีในเมือง กทม. หลายจุดมีฝนพรำไม่แรงนัก ลึกครูก็เจียบหาย

ดีใจที่พบข่าวของเพื่อนรักกันคนหนึ่งได้พบและห่างหายจากกันไปนานเกือบ ๒๐ ปี เพื่อนคนนี้เป็นผู้ใหญ่ที่สุดและมีชื่อเสียงที่สุดในเมืองเพชรบุรี อาจารย์ล้อม เพ็งแก้ว

ข่าวรายงานว่า อายุของท่านปีนี้ (ถ้านับวันเกิดปี ๒๔๗๙ ท่านจะมีอายุมากถึง ๘๖ ปี) และนับเทียบกับก้านันติกที่มีอายุ พ.ศ.แก่กว่าท่าน ๔ ปี ก็จะมีอายุครบ ๘๗ ปีตามกำหนด

ถ้าได้อ่านรายงานของอาจารย์ปาริชาติ ประคองจิตร์ (ตามรายงานคอลัมน์สดานบ้านเราแล้วอ่านวิถีเดินทางของท่านอาจารย์ล้อม) ก็จะเห็นว่าท่านสมควรที่จะได้ยกย่องเป็น “ศาสตราจารย์พิเศษ” เป็นที่สุด

ในชีวิตผมกับท่านอาจารย์ล้อมระหว่างปี พ.ศ.๒๕๐๐ ผมไปใช้ชีวิตอยู่ในเพชรบุรีและวิทยาลัยครูเพชรบุรีอย่างใกล้ชิด กินนอนอยู่ในวิทยาลัยครูเพชรบุรีเหมือนบ้านตัวเอง ครอบครัวที่ผมจำไม่ลืมคือ ครอบครัวของครูสามิภรรยา อาจารย์มณูกับภรรยา โดยเฉพาะอาจารย์หญิงภรรยาของท่าน ก้านันติกไม่มีวันลืมบุญคุณที่กรุณาหุงข้าวให้กินทุกวัน จำชื่อไม่ได้จริงๆ และชื่อท่านอาจารย์มณูกียังไม่แน่ใจว่าจะเขียนชื่อท่านถูกหรือไม่ ถ้าผิดขออภัย ช่วยแจ้งกลับหน่อยเถิด

ผมได้พบกับอาจารย์มณูก่อนจึงได้พบกับอาจารย์ล้อม (บ้านอยู่ใกล้กันในวิทยาลัย และมีอาจารย์และภรรยาอีกหลายคู่ และท้ายสุดกลุ่มของอาจารย์คณะนี้ก็ชวนผมไปล้มผลเจ้าของโรงพิมพ์ที่ใหญ่ที่สุดในเมืองเพชร ที่เจ้าของเป็นผู้หญิง (สามีเป็นนายความถูกลอบยิงตายกลางเมือง และนี่เป็นข่าวใหญ่ที่ลากตัวผมจากกรุงเทพฯ มานอนตามชาวเจียบๆ อยู่ในเมืองเพชร)

เจ้าของโรงพิมพ์คนนั้นชื่อ ประโยชน์ (ผมเรียกแก้วว่า พิโยชน์) แล้วกลุ่มผู้สื่อข่าวเมืองเพชรก็บังเกิดขึ้นพร้อมหนังสือพิมพ์เพชรภูมิ (ที่ยินยอมมาจนบัดนี้) และมีอาจารย์ล้อมคนนี้เป็นที่ปรึกษาและนักเขียนประจำฉบับ (ซึ่งแน่นอนถ้ามีอาจารย์ล้อมก็ต้องมีก้านันติก เรียกว่าเขียนหนังสือขาย/อ่านแข่งกันมาเลย) เหตุผลที่ผมจึงมีโอกาสกินข้าวกับคนผมชาวเมืองที่หลงเกือบทุกวันอาทิตย์ (ยังตอนที่ยังขับ รถพ.สายใต้อยู่บ่อยๆ ก็เลยกลายเป็นคนเมืองเพชรไปอีกคน)

ผมยังนึกถึงความหลังตอนอยู่สยามรัฐ อาจารย์ล้อมเคยเอาเรื่องลับในโบสถ์วัดเพชรบุรีที่อาจารย์ทองร่วง เอมโอษฐ์

ปั้นท่านอาจารย์หม่อมคึกฤทธิ์เอาไว้ที่ผนังโบสถ์ (แบบแอบซ่อนเอาไว้ ใครๆ ก็ทำไม่พบ) จนวันที่ท่านอาจารย์ล้อมได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผมจึงได้ทราบจากอาจารย์ทองร่วงบอกอาจารย์ล้อม แล้วอาจารย์ทองร่วงมาบอกผมต่อ เรื่องจึงไปถึงท่านอาจารย์หม่อม แล้วก็เลยรู้กันทั่วไปจนถึงเดี๋ยวนี้ (กลายเป็นอาหารของนักท่องเที่ยวต่างชาติต้องให้โกศพาไปดู)

อีกเรื่องที่ผมกับท่านอาจารย์ล้อมเขียนแข่งกันมาตามประสาอาจารย์ภาษาไทย ซึ่งผมเขียนสู้อาจารย์ล้อมไม่ค่อยได้ เพราะอาจารย์ล้อมเป็นคนพัลลภ เมืองที่มีพหูสุตเยอะ ส่วนผม คำกลอน คำพูดแบบโวหาร นิทานชาดได้ มีมากมาย เพราะส่วนใหญ่เป็นนิทานหนังสือ มีชนิดย่อยๆ ทั้งนั้น จึงเห็นได้ว่านักเขียนคนใดจะมีเยอะกว่าภาคอื่น

ได้ทราบข่าวว่าท่านอาจารย์ล้อมละจากบ้านพักราชการไปซื้อบ้าน/สร้างบ้านนอกเมือง/ถนนรถไฟอยู่ในเส้นทางไปหาดเจ้า ก้อยากบอกว่าคุณคิดถึงมาก โดยเฉพาะอาจารย์มณูและภรรยา (บอกชื่อหน่อย เขียนมาที่ ทพ.ก็ได้) ก็ไปซื้อบ้านสร้างบ้านแถวทางไปหาดเจ้า เอาไว้ ใกล้กันด้วยก็ยินดีอย่างยิ่ง

ระยะนี้ได้แต่นั่งเขียน นอนเขียนหนังสือ ไปไหนไม่ได้ ต้อย่างแต่ก่อน ถ้า อ.มณูกับภรรยาและลูกๆ ๒ คนอยู่สบายดี ที่ก้านันติกก็ขออวยพรด้วย ผাগถึงเพื่อน ผกพ.ที่รักทุกคนด้วยครับ

ขออภัยที่ต้องใช้หมึกแดง เพราะไม่มีหมึกดำ

ขอบคุณ ๒ บ.ก. ท่านอรรถ/ท่านแปลว (ขอให้หายป่วย หายวันหายคืน แบบสะเด็ดน้ำ (คือหายขาดแข็งแรงกว่าเก่า ๒-๓ เท่า และขออภัยท่านอรรถอย่าไปแทนที่เด็ดขาด)

ก้านันติก

ศาสตราจารย์ล้อม เพ็งแก้ว เป็นคนอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง แต่ไปใช้ชีวิตที่จังหวัดเพชรบุรี ท่านเชี่ยวชาญด้านภาษา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาไทยหลายแขนง จนได้รับการขนานนามว่าปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์เมืองเพชร

อาจารย์ล้อมเคยให้สัมภาษณ์เมื่อสิบกว่าปีก่อนว่าเริ่มสนใจภาษาไทยอย่างจริงจัง ตอนเรียนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่กรุงเทพฯ ตอนนั้นอายุประมาณ ๑๗ ปีได้เป็นเด็กใต้ เกิดและโตที่จังหวัดพัทลุง เลยพูดภาษากลางไม่ได้ ฟังภาษากลางไม่ออก พอขึ้นมาเรียนที่กรุงเทพฯ แทบจะไม่พูดกับใครเลยนานถึง ๒ ปี จะพูดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น คอยสังเกตว่าไอนี่เขาเรียกอะไร ไอนั้นเขาเรียกอะไร คิดเป็นภาษาได้ก่อนนะแล้วค่อยแปลเป็นภาษากลางอีกที

ทำให้ช่วงนั้นพยายามตะลุยกอ่านหนังสือในห้องสมุด ดูว่าตัวละครในนวนิยายเวลาเขาสนทนากันเขาพูดว่าอย่างไร เพื่อจะได้สื่อสารเป็นภาษากลางได้ จนกระทั่งอยู่ปีสุดท้ายถึงจะพูดภาษากลางค่อนข้างคล่อง เริ่มคิดเป็นภาษากลาง ตั้งใจว่าสักวันหนึ่งต้องเขียนตำราภาษาไทยให้คนอื่นอ่านให้ได้ สุดท้ายอาจารย์ล้อมทำได้มากกว่าที่ตัวท่านคิดไว้เยอะครับ.

ฟุตบอลไทย

* ขอเขียนกลอนท่างเรื่อง “การเมือง” หน่อย

เขียนถึงบ่อยพานพาให้บ้าได้

เรื่องเบาเบาดิบดีมีมากมาย

ดังเป้าหมายมุ่งเขียนกันในวันนี้

* หลายวันก่อนไปดู “ฟุตบอลไทย”

แข่งขันใน “อินดอร์สเตเดียม” เยี่ยมเหลือที่

ในรายการ “เอเอฟเอฟฟุตชอล” มี

๑๐ ทีมร่วมราวีปรีดาลัย

* “ฟุตบอลไทย” เป็นแชมป์มาหลายคราแล้ว

ครั้งนี้ก็ไม่แคล้วแชมป์อีกหน

เพราะผีเท้า “นักฟุตบอล” แต่ละคน

ได้ผ่านการฝึกฝนจนชำนาญ

* ที่สำคัญได้ “ผู้จัดการทีม”

ใจเกินร้อยเต็มสตรีมไม่มีสอง

นาม “สุทิน บัวตูม” บวมจนครอง

แชมป์มากมายกายกองเวลานี้

* ยังมีท่าน “อดิศักดิ์ เบ็ญจศิริวรรณ”

คอยเป็นผู้ผลักดันกันเต็มที่

อนาคต “ฟุตบอลไทย” ไม่ก็ปี

ดีไม่ดี “แชมป์โลก” ไขไกลความจริง.

สมโชค พลรักษ์

.....